

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

**Clavdii Ptolemaei Phelvdiensis Alexandrini Almagestvm
Sev Magnae Constrvctionis Mathematicae Opvs Plane
Divinvm Latina Donatvm Lingva Ab Georgio Trapezvntio
Vsqueqvaq. Doctissimo Per Lvcam Gavricvm ...**

Ptolemaeus, Claudius

Venetiis, 1528

Prohaemium

[urn:nbn:at:at-ubi:2-5202](#)

PROHAEMIVM

AD SANCTISSIMVM DOMINVM SIXTVM PON. MAX.

ANDREAE TRAPEZVNTII GEORGII FILII IN

PATERNAM ALMAGESTI PTOLEMAEI

TRADUCTIONEM PREFATIO.

E VOLVENTI MIHI NUPER LIBROS
Patris mei Georgii Trapezuntii uiri optimi, & omni
doctrinarum genere insignis, Beatissime pater, obtu
lit se magna illa Ptolemaei compositio: Quā alma,
gestum uocant ab eo in latinum e Græco conuersa.
Sed inimici factione atq; odio ex inuidia conflato
nondum emissi: quā (ut attigi) flatim percussit ani
mum acerbus ille & pene soplitus ac euulsus do
lor uetus state. Qui omnem mihi ueterem calamita
tem atq; miseriarum acerbitatem cumulumq; reno
uavit. Nam felicissimum illud trapezuntii ingeniu
uitaq; omnis Sanctissime acta laboresq; sui & studia
pro comuni eruditione sponte suscepta, quo tempo
re fructu aliquo recreari debebant, in eo perditissimæ animorum declarationes, ac in
iuriarum moles, ab his, quos summis beneficiis deuinxerat, extiterunt. Nō enim eos
reliquis in artibus peruagata Iam trapezuntii fama, eruditorum consensu celebrata
adeo sollicitabat. Sed Ptolemaei operis omnium difficillimi eisq; minime cogniti
splendore plurimum agitabat. Cum trapezuntiana industria in gloriam nominis
sempiternam, latinis hominibus Tum primum resulgeret: Atq; cum ipsi & literarū
ubertate & ingenii acumine doctis illa ætate uiris p̄stare se arbitrātur: ea uero con
uersione ab uno Trapezuntio Sefacile supereri uiderent: omne eorum studium fa
ctionemq; omnem ad acerbissimas in eum uexationes cōportarunt. Ita partim sua
ipsi potētia Partim Mercendariorum conductu, non libros Trapezuntianos obrue
re modo cupierunt. Sed communem quoq; illum innocētissimi hominis spiritum
de hominum genere optime meritum per summum scelus omnibus p̄sidiis interclu
sis eripere tentauerunt. Quorum compresso odio ex inuidia collecto iam erumpen
te nisi in articulo téporis concidere Maluissimus, a ceruicibus nostris furem illum
Scythicum omni ratione depellere oportuit. Has inuidiæ tempestates per potentes
inimicos concitatas. Diuus ille Alfonsus, Regum omniū (quos p̄fens omnium me
moriam longius repetere potest) Præstantissimus, cum accepisset Statim Trapezunti
um per literas ad se, Neapolim cōmune doctorum refugium Portumq; tutissimum
accersiuit, Et desponsa in annos singulos non mediocri pecunia, comiter benignæq;
suscepit. Tot igitur tātisq; calamitatibus & familiæ cura oppressus dilaceratusq; Tra
pezuntius, Traductionem ipsam plurimis annis elaboratam compressit. Cuius edi
tio ab eo eximebatur, ut remissa aliquando uel secessu inuidia, uel humanitate sopi
ta, uel uetus state consumpta sua tandem cum Animi tranquillitate & fortunarum re
integratione nostris hominibus diuulgaretur sed decurtata, potentissimæ inimici factio
ne uita, Morte Antea preuentus est q; inscribere quæq; posset. Quo mortuo uaria ipse
rei familiaris cura distractus nō adhibere in libri dicationem omnium potui. Sed cū
iam omnis ea sollicitudo studiumq; huiusmodi deseruisse uideatur: Conuerti me
tandem ad literas longo intervallo reuocatas: Atq; quotidiano conuicio hominum
qui a me hoc Munus non postulabant, Sed efflagitabant, non sum passus debere diu
tius. Quin iam iā attrectandū eis retinendumq; dimitterem: Cum sepe igitur diuq;
ipse mecum cogitarem, Cui potissimum id laboris dedicarem unus Tu ex omnibus
principibus, Quos nostra ætas Alit dignissimus occuristi, Cui paternas uigilias Me
rito despoderem, Digna enim mihi uisa res est & summo certe digna Pontifice: Ut

hæc Cœlestium corporū inferiora turbantium Diuina Ptolemæi demonstratio tibi
 inscriberetur: Qui hū...anarum rerum omnium pariter & diuinorum Pontificatū
 inieris, Tuæ uirtutes tum singularisq; religio ac pietas tanta, Quanta dei optimi Ma-
 ximi Vicarium decet, eam tibi dignitatem Iam pridem promittebat: ad quam Cœ-
 lestium contemplationum uidetur dedicanda esse doctrina. Q d si uel totius Philo-
 sophiaæ uel actionis uitæ uel præclarissimarum tuarum laudum gloria mihi nunc
 non explicanda, Sed recēlenda esset, omnibus liqueret profecto/naturam ipsam Te
 unum ex oībus delegisse: In quo ornando omnes suas uires doteſq; suas oēs effun-
 deret. Ea enim in te bonitas estis fidei cultus, ea iustitia, id religionis studium, ea de-
 niq; sanctimonia ut cum nullus Tibi non anteferri sed ne comparari quidem pos-
 sit. Video te in horum temporum felicitatem diuinitus Pontificem Maximum es,
 se declaratum qui tua singulari uirtute propeq; diuina, Solus effecisti, ut dum omni-
 um honorum genera sperneres: omnium tamen dignitatum culmen pro summis
 tuis uirtutibus adipisceris ut non ad summam Imperii maiestatem Ambitionum
 studio, Sed cunctis Apostolici Senatus suffragiis: omnium Præterea Centum atq;
 populorum consensu & desiderio uocauere, quo quidem tuo facto, Coerteris ad uera
 uirtutis laudem aspirantibus diuinum imitandi tui exemplum præscripsisti: atq; ad
 dignitates sectandas easdemq; pure Castæq; Adipiscendas uiam formamq; contuli-
 sti. At cum singulare illud tuum ingenium ad Veritatis studiū contulisti, omneq;
 tuæ uitæ tempus ad rerum diuinorum rationes exquirēdas transmisisses, breui adeo
 tempore omnem Philosophiæ ac Theologiæ cognitionem absolutissime atq; lo-
 cuplentissime haufisti, ut neq; nostra neq; maiorum nostrorum ætate aut ingeni ac
 cumine & celeritate aut disputatione & memoria, aut subtilissimarum rerum & poe-
 ne incomprehensibilium perceptione, quisq; tibi proxime accesserit, quibus artibus
 & disciplina apud omnes ita fama floruisti, vt cum nihil iam ribi ad decus, Nihil ad
 laudem operis supereffet, quo illustrior & acceptior per omnes populos uolitares:
 Vitam tamen integerimam adiunxisti, publicam utilitatem priuato usu prætulisti.
Quæ omnia & si clarissima in te uno fuerunt q; in singulis singula. Multo tamen
 fateor tua uitæ institutione fuisse clariora. Atq; illa magis tua uirtute augeri: q; tu
 ab illis auctus inueniari: Iam uero si benignitatem, Clemétiā, Liberalitatē, Inno-
 cétiā, Magnificetiā attingere licebit: quis te ullo laudis genere præstantior, aut splen-
 didior inuenietur: quo uno literarū sacratio & uirtutū officina nō solū Romana ec-
 clesia plicate tranquilleq; regitur. Sed ipsa quoq; Vrbis tuis aspicis & meritis aucta
 & illustrata pristinam dignitatem sibi restitutam Lætatur. Quis enim non iuræ læta
 bitur Tantā in te Animi Magnitudinem: Tantos erga Deorum Immortalium tem-
 pla, ac in Vrbis elegantiam pecuniarum aceruos esse profusos. Cum hæc tua editi-
 dia Studio singulari, Splendore admirabili, Multitudine infinita, Tam celeriter &
 expleueris & inornaueris: qui plura breui Tempore Magnificentius effeceris, q; coe-
 teri memoria nostra Pontifices in tam rerum diuturnitate affecerint. Testis est Diu-
 i Petri Aduincola in ueteri curia Templum parietibus & Sarclo tecto in admirabilem
 Iocunditatem sumptuoso opere exedificatum: Testis ipsa duodecim Apostoloro-
 rum Ecclesia diruta ante. Nunc tua ope ad amplitudinem Mœcenatisq; operis
 Splendorem reuocata. Testis Terræ Cœliq; moderatoris diu Petri Basilica **Quæ**
 tuo ductu & Impensa auro irradiatur. Et elegantiore Ornatu illustrata circunspici-
 tur. Testis Diu Stephani & Vitalis reliquorumq; deorum ædes & delubra, Vrbis eti-
 am solitudine obsoleta, Tua unius opera & impensa Locata, Collocupletata &
 Ornatoria q; erant in hominum oculis collocata, Testis sacrarium illud Matris Dei
 ad portam Flamineam, nouo opere fornibus Marmoratis instructum. Cuius adi-
 tus diuini numinis religionem: immo Religionem ipsam prese fert. Pontem ue-
 ro illum tuum felicibus auspiciis excitatis ab aqua fundamentis: Muīmuri Tiberis,
 no impositum: adeo Tiburtino lapide præstantem, ut tanta mole nihil Antiquita-
 ti remittatur: Cum non Ianiculum modo ipsum: uerum Vrbis tota & artificio &
 impensa & utilitate illustretur. Quis satis digne esse poterit: præsertim eum
 Valentianum Pontem Ianiculum & Vrbis insulam continentem tantopere ante:

PROHAEMIUM

cellat^r valitudinariam uero illam sancti spiritus/hospitalemq; egrotorum sedem
 cottili latere ad Tyberis ripam tam elegantissime atq; lautissime ædificatam : qua
 nihil ad usum melius/ad speciem pulcrius : ad gloriam diurnius desideratur:
 Quantam tui animi amplitudinem/Misericordiam/Caritatēq; denotat? Sed quid
 ego aut uiarum descriptionem/aut arearum laxitudinem/aut edificiorū & templo,
 rū totius urbis splendorem iam suæ uetus tatis amplitudinem ac suauitatem agno/
 scens pluribus exequar:aut singula memorem: cum ipsius ciuitatis urbs tota/tan/
 tam eiusmodi in reb⁹ profusionem ac studium tuum in primis adeo circumferat/ut
 deformata antea nunc per te luculentissime exornata/non l^atari modo de tuo pon/
 tificatu/Sed gestire prope omnibus uideatur:& quo diurnius id ei in hac summa
 tranquillitate pacis & otii per te sit/diis præsidibus ac omniū rectori & moderatori
 deo pientissime cōprecatur/Ad hanc igitur tui gloriam recognoscendam & littera/
 rum monumentis immortalitati cōmendādā/ omnes qui grati esse uolent/quicqd
 studii ab eis impendi poterit/Nauare operam pro uiribus debet/ne officio in te suo/
 & quidem cum uitio defuisse uideantur/qui si cui uel facultas defuerit/uel tempora
 denegauerint/uel domestica cura retardauerit/uel ratio alia traduxerit/nihilo tamē
 minus uoluntate & mente quæ bono cuiq; præsto est: referre tibi pro benemeritis
 gratias debet/Ego uero ne in quo cæteros commoneo accuser ipse:& ne longi⁹mea
 uagetur oratio/ad officium tandem reuertar meum: **C**Alexandriam pater beatissi/
 sime Ptolemai nostri urbem/totius prouinciæ ægypti opulentissimam sedem ma/
 xime claruisse ferunt: Quæ tametsi rerum omniū iocunditate & vberitate abunda/
 ret: conditorisq; sui nobilitate urbes omnes anteiret/liberalium tamen artium stu/
 dio & doctrina deflorescente: in grætia adeo floruit/ut uel i medicina is doctior ha/
 beretur qui Alexandriæ operam se dedisse fateretur/Multos tulit ea Ciuitas doctissi/
 mos homines gloriae celebritate a scriptoribus exornatos: Aristarchū/grammaticū/
 Herodianum:Dydimum:Amenium:Stoicum:Antipatrum:Diogenem: Archelaū:
 Diodorum:morum etiam grauitate ac uita Antenodorum Cæsaris præceptorem:&
 alterum quem Cordylon appellant:qui cum Catone & uixit diutissime & apud eū
 placidissime functus est uita/Nestorem item achademicum Marcelli Octauiq; Pedagogum/Cum plures præterea alios in omni doctrinarum genere perfacūdos:& eru/
 ditos/sed bona omnium uenia dixerim/eduxit (Antonino imperante) hunc Ptolæ/
 mæū Regia stirpæ Oriundum/omnium sane philosophorum quos illa aluit & lit/
 teris & ingenio & uirtute facile principem.Qui cum in Cleopatram Ptolæmeorum
 regnum sub octauiano redacta in prouinciam ægypto desiisset:priuatus ipse regio
 tamen animo & ingenio non ad fordida artifica/non ad uitam desidiosam, nō ad
 secessum in solitudinem se addixit/uerum in illo tunc celeberrimo Alexandrinæ ur/
 bis gymnasio haud obscuris facultatib⁹:totum se ad litteras contulit/atq; in primis
 in philosophia præclara humanæ societatis parente/Auctore illo suo naturæ interp/
 te Aristotele contenta/deinde in mathematicis disciplinis (quibus uagantia Cœlo
 sidera cognoscuntur)& quibus succurrēdum uidebat:plurimum insudauit etatēq;
 omnem contrivit/nam quom ipso ueri inuestigandi amore raperetur/uideretq; cœ/
 lestia corpora in hoc corporato & aspectibili mundo/agitatione continua:& dispa/
 ri fluitante nunquā uariati supera illa complexus est: quæ ratis ordinibus, immuta/
 bilisq; constantia/& certitudine demonstrationis rectissime cognoscuntur/atq; per/
 fectissime sciuntur: ubi perpetuorum corporum interualla/magnitudines: con/
 uersiones/anfractus uarii multiplicesq; naturæ: perinde animo & ratione cer/
 nuntur: atq; illa quæ oculis subiecta perspiciuntur/ut uiuere in terris homines:
 & cum diis ipsis in tanto diuino Cœli ornatu uersari uideantur/quarum cœlestium
 rerum Motuumq; scientiam prisci illi exquisito ingenio uiri agitatione certa Et ue/
 ritate commoti:& primā omnium quesuerūt & omnium ultimā inuenierūt/Expla/
 uit uero & penitus absoluīt Ptolemaeus unus omniū doctissim⁹ & ingenii subtilita/
 te usq; eo acerrimus/ut in astrorum speculationem e naturæ sinu, naturam ipsam

PROHAEMIVM

exorsit, prouocauerit, incertamenq; deduxerit: is enim solis lunæq; Magnitudinē uolutiones, Proportiones, incrementa detrimentaq; satis a maioribus cōmode trādita extitissent. Errantium uero fixarūq; stellarum ratio: & motus nō institutis certis & doctrina. Sed instrumentis etiam ab Hiparco perquisitis non ratam & perpetuā demonstrationis uiam afferre uoluit, huic quoq; parti homo non sibi sed aliis natus ita consulere, quo deinceps nihil ad astrorum consumptionem, disciplinæ esset amplius a quo q; postulandū, itaq; his suis libris ambitus, stationes, Cursusq; siderū, ac eorum motum omnem & statum (res profecto cognitu dignas omniumq; difficili mas) subtilissime agressus inuestigauit, recte ab aliis inuenta comprobauit, deprauata correxit: ut solus de admirabilitate Cælestium rerum nullis angustiis aut concisis disputationibus illigatus commodissime scripserit, acute enodauerit, cumulatissime satisficerit. Atq; eam disciplinam Græcis hominibus quos nondum ea Cælestis scientiæ gloria attigerat: non ipsius scientiæ terminis: sed sui ingenii finibus absolu tissime importauerit. & cum nihil diminuti: Nihil superuacui, nihil præter rem, ab eo scriptum sit. Nullus ad eius inuenta & scripta potuerit aspirare. Harum igitut tātarum maximarumq; rerum momenta & rationes græcis litteris ab eo explicatas, A Patre autem meo (ut diximus) in eius tantis calamitatibus latinas editas, tuæ sanctis tudini despondeo, ut sub tui numinis tutela consecrata ardorem iuidic reslinguat & in cōmūnē utilitatem propter quam tanti labores suscepisti sunt: felicibus tuis auctoriciis diuagentur: Ac si quando tibi ab hac rerum omnium procuratione & mole, animū uendicare recreareq; licuerit: Possis nouo hoc opere, numeris lineisq; interstincto diuinum Ptolæmei ingenii diuinis in rebus cognoscere, Quamobré si labores nostri a tua sanctitate probabunt. Enitar profecto reliquis Trapezontianis libris nondum cuiq; inscriptis Mea in te pietate, rursus tuoq; in nos meritorū ratione presentibus posterisq; constare: Qui si præacceptis beneficiis partem gratiam refere non potero: id saltem quod implere possum profiteor & repromitto: Nullū silicet susceptorum beneficiorum officium apud me inter moriturum, quorum magnitudinem memoria colā sempererna. Accipiat ergo tua sanctiudo benigne (ut solet) opus multis lucubrationibus a patre meo elaboratum, qd si aliquibus p tua pōtificia dignitate non dignum fore uidebitur Tui animum Tamen offerentis & abditum scientiam rerum his euolutam libris minime abs te aspernari scio non enim hominib; criminī aut fraudi fuit Deum immortalem famiis uasis, cultuq; tenuissimo coluisse: & simul me non præterit Magnum illum Alexandrum, Antigoni Arthaxarem offerentis studium magnopere comprobasse.